

به نام خدا

درس سوم (سفر به بصره) جواد صمدی پور - دی ۱۳۹۵

* سه ماه بود موی سر باز نکرده بودیم^۱. شوخ^۲ از خود باز کنیم^۳.

۱- موی سر، کوتاه نکرده بودیم (اصلاح نکرده بودیم)، ۲- چرک و آلودگی، ۳- دور کنیم

* مُکاری^۱ از ما سی دینار مغربی^۲ می خواست.

۱- کسی که اسب یا شتر کرایه می دهد. ۲- دینار: واحد پول (از جنس طلا) دینار مغربی: دینار مراکشی

* چنان که هستی برنشین^۱ و به نزدیک من آی^۲. رُقعهای^۳ نوشتم.

۱- سوار شو (بر اسب یا شتر)، ۲- بیا، ۳- نامه ای کوتاه

* قیاس کند که مرا اهلیت، چیست: بسنجد که شایستگی من تا چه حد است.

* در حال سی دینار فرستاد. نیکومنظر و متواضع و متدین: خوش چهره و فروتن و دیندار

بی درنگ

* ما را به نزدیک خویش بازگرفت.

پذیرفت.

* کرای شتر = کرایه شتر.

* خدای از عذاب «دین» فَرَج دهد: پروردگار، از عذابِ بدهکاری رها سازد (بندگان را)

* ما را به انعام و اکرام به راه دریا گسیل کرد: ما را با تحفه و هدیه و احترام، از راه دریایی، روانه ساخت (فرستاد).

* چندان که ما در حمام شدیم و دلاک و قیم در آمدند و خدمت کردند: تا اینکه ما وارد حمام شدیم

و کیسه کش مُشت و مال دهنده (ماساژور) داخل شدند و وظیفه خود را انجام دادند.

* هر که در مَسَلخ گرمابه بود: تمام افرادی که در رختکن گرمابه بودند.

به زبان تازی گفتم: عربی

* به شدتی که از روزگار، پیش آید: سختی

* از فضل خدا نومید نباید شد: لطف و رحمت

* او، تعالی، رحیم است: بلندمرتبه است (فعل سوم شخص)

* از آن دل مشغولی^۱، تنها برنشست^۲ گردِ گوسفندانِ من، نیارستی گشت^۳

۱- نگرانی و دلواپسی، ۲- سوار [اسب] شد، ۳- جرأت نمی کرد پرسه بزند

* به شهر رفتمی^۱ به شغلی^۲، قضا را: اتفاقاً

۱- می رفتم (ماضی استمراری)، ۲- کاری

* به جامه اندر مآند: محتاج لباس شود

* گرگی روی به رَمه آورده بود: گله (گوسفندان)

* سگ هیچ آواز نداد: پارس نکرد

* تباهی کارِ گوسفندانِ من، از بی راهی سگ بوده است: گمراهی